

NHỮNG MẢNH ĐỜI CHƠI VỜI

MÁI ẤM CỦA NHỮNG MẢNH ĐỜI

Trung tâm trẻ em mồ côi Hà Đông được thành lập từ năm 1998 do Tổ chức EURASIA và AEFA của Chính phủ Pháp tài trợ. Được biết, đây là Trung tâm hoạt động do các tổ chức và cá nhân tài trợ, không có kinh phí của Nhà nước với mục đích chính là từ thiện và nhân đạo.

Trải qua 13 năm hoạt động, đây là mái ấm của nhiều trẻ em cơ nhỡ, không nơi nương tựa. Trong 5 năm gần đây, đã có 35 em ra trường, trong đó có 19 em đỗ đại học và cao đẳng, số còn lại đi học nghề và có công việc ổn định. Hiện tại, Trung tâm đang nuôi dạy 55 trẻ em mồ côi, trong đó em nhỏ tuổi nhất là ba tuổi rưỡi, nhiều tuổi nhất là học Đại học năm thứ tư. Trung tâm có bốn cô nuôi dưỡng và chăm sóc mà các em hay gọi bằng cái tên thân mật là "mẹ". Ở đây, các em được sống

NGÀY 1-6, ĐOÀN VIÊN THANH NIÊN TỈNH NGUYỄN TUYẾN TRUYỀN HIẾN MÁU NHÂN ĐẠO CỦA CHI HỘI 7-4 THUỘC HỘI THANH NIÊN VẬN ĐỘNG HIẾN MÁU HÀ NỘI ĐÃ VỀ THĂM TRUNG TÂM TRẺ EM MỔ CÔI HÀ ĐÔNG - HÀ NỘI. ĐẾN ĐÂY, AI CŨNG THẤY THẬT XÚC ĐỘNG KHI GẮN GỬI VỚI CÁC EM, NHẤT LÀ CÁC BÉ TỪ 3-7 TUỔI, NHỮNG EM NHỎ SINH RA ĐÃ PHẢI CHỊU NHIỀU THIẾT THỜI VÀ BẤT HẠNH. NHỮNG PHẦN QUÀ TUY GIÁ TRỊ KHÔNG LỚN NHƯNG ĐÃ GÓP PHẦN GIÚP CÁC EM CÓ THÊM ĐƯỢC NIỀM VUI VÀ ẤM ÁP HƠN TRONG NGÀY NÀY.

trong tình yêu thương và sự chăm sóc nhiệt tình, chu đáo. Trung tâm có bốn gia đình nhỏ, mỗi gia đình có từ 10-15 em do một mẹ quản lý và chăm sóc. Ngoài ra, tại phòng học lớn còn có một tủ sách khá đồ sộ với nhiều đầu sách, báo phục vụ các em. Khi được hỏi ở đây các em sống ra sao, nhiều em nhỏ đều mỉm cười trả lời là rất tốt, tốt hơn ở nhà, được ăn uống đầy đủ. Em Võ Thị Thảo, một trong số bảy em học sinh lớp 12 chuẩn bị bước vào kì thi tuyển sinh năm nay, chia sẻ: "12 năm sống và học tập ở đây đã cho em rất nhiều thứ mà em không thể có. Nhất là tình thương và sự quan tâm, chăm sóc của các mẹ, sự đoàn kết của một gia đình lớn". Sau những giờ học, các em lớn tuổi chỉ việc quét dọn, lau nhà còn nấu nướng và những việc khác đã có các mẹ làm. Hàng năm, Trung tâm còn tổ chức những buổi tham quan, dã ngoại để các em có thêm điều kiện được học hỏi và vui chơi. Trao đổi với

chúng tôi, bà Trần Thực Ninh – Giám đốc Trung tâm cũng là người đã gắn bó với nơi đây 13 năm qua, cho biết: “Các em vào đây đều là trẻ em mồ côi, gia đình rất khó khăn nhưng các em đã hoà nhập rất nhanh, không có em nào cảm thấy buồn hay chán nản. Chúng tôi đều cố gắng để các em đỡ cảm thấy thiệt thòi, thiếu thốn về mặt tình cảm. Các em đều ngoan ngoãn và chăm chỉ học tập, biết yêu thương, đùm bọc nhau, nhiều em học tập đạt kết quả cao. Có nhiều em đã trưởng thành, có công ăn việc làm ổn định, ra ngoài xã hội đã tiếp thu rất tốt, có đạo đức và lối sống lành mạnh, không vấp ngã. Đặc biệt, vào những ngày nghỉ hay dịp lễ, các em thường về đây thăm và chỉ bảo các em đến sau. Đó là điều hạnh phúc nhất đối với những người chăm sóc như chúng tôi”.

ĐẾN NHỮNG ƯỚC MƠ

Một buổi sáng, thời gian ở bên cùng vui chơi với các em không nhiều nhưng ai ai trong mỗi chúng tôi đều thấy vui vui. Vì đã được chuẩn bị từ

trước, các tình nguyện viên đã mang đến cho các em những trò chơi, những vở kịch vui nhộn, hài hước. Hoà chung cùng các em, được nhìn thấy các em vui cười, xem các em vẽ những bức tranh ngộ nghĩnh, chúng tôi ai cũng thấy lòng mình như trẻ lại. Khi được hỏi về những ước mơ của mình, có em mong trở thành bác sĩ, giáo viên hay nhà khoa học nhưng cũng có những em với những ước mơ rất giản dị mà ý nghĩa: “Em muốn lớn lên sẽ giúp đỡ được nhiều người!”, “Em mong muốn không còn những mảnh đời bất hạnh!”... Nghe được những điều đó, chúng tôi chợt thấy xúc động biết bao nhiêu. Trong sự thiếu thốn, đôi khi người ta chỉ biết nghĩ cho mình, nhưng chính các em đã làm cho chúng tôi phải cảm phục và học hỏi. Ước mơ của các em thật trong sáng mà cũng thật bao la. Với những em học sinh lớp 12 chuẩn bị rời xa nơi này, bên cạnh những ước mơ và hoài bão về tương lai của mình, em Lê Văn Mùi mong muốn: “Em mong mình có thể đấu đại học để

báo đáp công ơn của các mẹ, những người tuy không sinh ra nhưng đã nuôi dưỡng và điều dắt em khôn lớn, có được ngày hôm nay. Em cũng mong rằng, những em vào sau sẽ dành thời gian của mình cho việc học để sau này thành những người có ích cho xã hội!”.

Bên ngoài, mặt trời đã lên rất cao, đã đến giờ cơm của các em. Dù không muốn nhưng chúng tôi cũng đành phải nói lời tạm biệt. Hi vọng ngày càng có nhiều tổ chức và cá nhân hỗ trợ để Trung tâm cũng như những mô hình hoạt động từ thiện tương tự ngày càng có thêm cơ sở vật chất phục vụ cho cuộc sống của những mảnh đời bất hạnh. Mong sao những ước mơ của các em sẽ thành hiện thực trong một ngày không xa.

DUY NGỢI